

ВІЧНИЙ СКАРБ

ЩО ДЛЯ ХРИСТА
НАЙВАЖЛИВІШЕ?

4

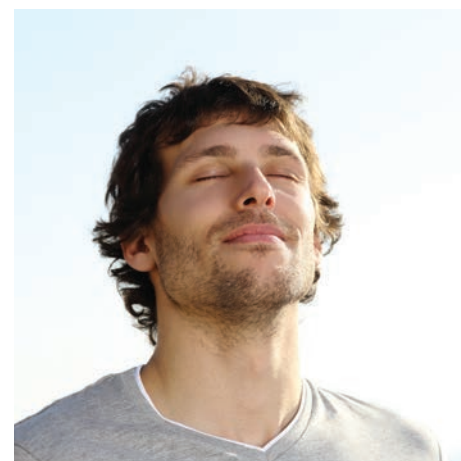
ДЕВ'ЯТА
ЗАПОВІДЬ

5

ТАТОВЕ
СВЯТО

6

«ГОСПОДЬ -
ТО МІЙ ПАСТИР»

10

Бога легко искать

Вера Кушнир

Бога легко искать,
Бога легко найти.
Бог – это благодать,
Бог – это свет в пути.

Это любовь моя,
Это добро твое,
Это – средь бурь маяк,
Отдых в конце боев.

Бог – это первый вздох,
Первый ребенка крик,
В новую жизнь порог,
В Вечность манящий Лик.

Это осенний дождь,
Это весенний гром,
Это – по телу дрожь
В храме Его святом.

Это молитвы стон,
Гимнов хваленя звук,
Это – земной поклон,
Это – скреплене рук.

Бог – это вечный Дух,
Это – стихий Закон,
Бог – это лучший друг,
В бедах помощник Он.

Бог – это наш Судья,
Истины вечный Страж.
Бог – это суть моя,
Совести голос наш.

Бог – это в сотах мед,
Бог – это хлеб и соль,
Тот, Кто нам мир дает,
Тот, Кто врачует боль.

Это – любовь людей,
Это – прощение зла,
Это – в душе моей
Мощный родник тепла.

Бог – это жизни пульс,
Это – надежды луч,
Щит от враждебных пуль,
Кров от нависших туч.

Это Голгофский Крест,
Это спасенья День,
Это Благая Весть,
Крыльев могучих сень.

Это – Святая Кровь,
Это – прощенный грех...
Бог – это та Любовь,
Что обнимает всех!

СПОВІДУВАННЯ ГРІХА

Андрій Бабенцов

**«Хто ховає провини свої,
тому не ведеться, а хто
признається та кидає їх,
той буде помилуваний»
(Прим. 28:13).**

Милість Божа, Його прощення... Умови їх отримання дуже прості. Найчастіше ті, хто до кінця не розуміє, що таке Боже прощення, намагаються зробити для Бога щось, на їхній погляд, дуже важливе, щоб заслужити Його милість. І для того щоб отримати Його прощення, вони їдуть, наприклад, на Святу землю. Вони хочуть пройти тим шляхом, яким Ісус ішов на Голгофу, побувати в тих місцях, де бував Він, охреститися в річці Йордан. Подолавши цей непростий шлях, вони думають, що тепер Бог по-особливому ставиться до них і вони нарешті отримають від Нього таке жадане прощення своїх гріхів. Багато хто прагне охреститися саме в Йордані. Проте чи обов'язково робити це там? Невже якщо ми оберемо іншу водойму, цей обряд стане менш значущим?

Бог любить нас і бажає нас пробачити. Біблія говорить: **«Тому визнавай-те один перед одним гріхи, молитесь один за одного, щоб зцілитися» (Якова 5:16)**. Інакше кажучи, хто зізнається у своїх гріхах і залишає їх, той буде помилуваний. Така умова прощення. Усе дуже просто. Якщо ми вчинили гріх перед Богом, нам потрібно просити вибачення в Бога. Якщо ж ми згрішили проти людини, то повинні просити вибачення й у неї, визнати перед нею свою провину, як написано в біблійному тексті. Зробивши це, ми отримуємо не просто прощення, а й зцілення.

Просити прощення в скривдженої нами людини важливо тому, що вона, як і ми, – улюблене дитя Боже. Якщо хтось образив вашу дитину, що ви відчуваєте? Коли вашій дитині боляче, вам стає так само боляче, ніби на її місці ви самі. Коли ми завдаємо комусь болю, Господь також відчуває біль, адже ми всі

за правом творіння – Його діти. Тому в Слові Божому сказано, що нам потрібно попросити пробачення і в людини, і в нашого Небесного Отця. Ісус Христос говорив: **«Те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (Матв. 25:40)**. Та іноді нам так складно вимовити це просте слово «пробач»...

Якщо ми не упокорили себе й не визнаємо свої гріхи, Бог не зможе нас пробачити. Ми не зможемо знайти Божественний мир. Ми легко визнаємо, що всі люди, як і ми, – грішники. Проте коли йдеться про конкретний переступ чи гріх, нам буває важко зізнатися в ньому й попросити вибачення. Що нам заважає? Гордість та егоїзм. Вони стають на захист нашого «я» й не дають нам визнати своєї провини.

Яким би не було ваше визнання, публічним чи таємним, воно повинно бути щирим, від усього серця. Та якщо потерпіла сторона – це ви, ніколи не наполягайте на сповіданні гріха. Якщо ви бачите, що людина чинить неправильно, скажіть їй про це з любов'ю. Проте не потрібно вимагати від неї визнати гріх, якщо вона не усвідомлює, наскільки він огидний в очах Бога. Якщо людина не пережила каяття й не визнає свого гріха, вона знайде ще більше виправдань своєму вчинку, що, найімовірніше, призведе до розриву взаємин.

Істинне сповідання гріха завжди відрізняється конкретністю. Доволі часто ми чуємо: «Пробач мені, якщо щось не так...» За часів Старого Завіту існувало таке поняття, як «перенесення гріха». Людина, згрішивши, брала з отари молоду тварину без вад як символ Ісуса Христа й приводила її до скинії зібрання. Там у присутності священика грішник покладала руки на голову жертви й сповідував свій гріх у голос, а потім брав ніж і власноруч убивав невинну тварину. Цей обряд свідчив людині про те, що її гріх убив невинну істоту. Після цього священик брав кров жертви й помазував нею **«роги жертівника» (Левит 4:27-35)**. У такий спосіб відбувалося символічне перенесення гріха – з людини був знятий гріх. А оскільки відплата за гріх – смерть, помирила тварина. Та якби грішник прийшов і сказав до священика: «Вибачте, якщо щось не так», – такої «жертви» Бог не прийняв би. Гріх має бути названий на ім'я. Ви повинні зізнатися саме в тих гріхах, які вчинили.

У Біблії записані приклади визнання конкретних гріхів. Пророк Самуїл благав ізраїльтян не просити собі царя. Проте їм потрібен був радше владика земний, а не Небесний. Невдовзі народ покався у своєму гріху. Та перш ніж визнати свою провину, ізраїльтяни сказали: **«Бо понад усі наші гріхи додали ми ще й оце зло, що ждали для себе царя» (1 Сам. 12:19)**. Саме за це їм докоряло сумління.

Бог не може прийняти визнання гріха без щирого покаяння. Спочатку ми

визнаємо гріх, каємося в ньому, але якщо ми не зненавидимо цей гріх, то наше визнання не буде повним. Воно не буде справжнім. Часто ми знаходимо своїм гріхам безліч виправдань. Це сталося з Адамом і Євою, після того як вони порушили Божу заборону. Господь запитав Адама: **«Чи ти не їв з того дерева, що Я закликав був тобі, щоб ти з нього не їв?» (Бут. 3:11)**, а той почав виправдовуватися. Адам звинуватив у своєму гріху Єву, а разом з нею – і Бога, Котрий її створив. Коли ж Бог запитав про це Єву, вона звинуватила змія.

Виправдовуючи свої гріхи, ми часто посилаємося на обставини або дії інших людей. Цей дух самовиправдання походить від сатани. Від моменту гріхопадіння він присутній у кожній людині. Якщо ми визнаємо, але водночас виправдовуємо свій гріх, таке сповідання Бог ніколи не прийме. Людина, яка пережила справжнє покаяння, відчуває відразу до свого гріха й бере всю провину на себе.

Савл був гонителем християн. Проте згодом, визнавши свою провину, він – тепер уже апостол Павло – не виправдовувався, не звинувачував людей і обставини. Він стверджував, що негідний бути апостолом, бо переслідував Церкву Христову, що він – найбільший грішник на землі (див. 1 Кор. 15:9; 1 Тим. 1:15). Павло взяв усю відповідальність за свої вчинки на себе. Людина, яка пережила справжнє покаяння, повністю усвідомлює свою провину.

Відповідно до біблійного вчення, люди, які щиро визнали свій гріх, будуть виправдані, а гріхи тих, хто лише виправдовується, не будуть омиті кров'ю Христа. Якщо ми виправдовуємо себе самі, то не будемо спасенні. Якщо ж ми беремо на себе всю відповідальність і вину за свої гріхи, кров Ісуса Христа омиває нас і очищає від усякого гріха.

У дитинстві, як і багато хлопчаків, я був пестуном. Одного разу після чергових «пустощів» мама сказала мені: «Скажи правду – і я тебе не каратиму». Утім, я мовчав. «Усе одно рано чи пізно я дізнаюся. Буде тільки гірше», – продовжила мама. Тоді я чесно зізнався їй у своїй провині. Мама заспокоїлася, і з моєї душі аж камінь спав. Наступного разу я знову сказав правду, і мама не стала мене карати.

Любов Божа незрівнянно більша за материнську (Ісаї 49:15). Небесний Отець безмірно любить Своїх земних дітей. Якщо Дух Святий нагадає вам про ваші помилки, провини або гріхи, поговоріть про це з Богом. Попросіть вибачення в людей, яких ви образили, яким завдали болю. Ви відчуєте, як Божественний мир наповнить ваше серце – і воно отримає зцілення.

«Лише усвідомлюючи власну слабкість та не зводячи очей з Ісуса, ми можемо перебувати в безпеці».

Е. Уайт

«Читання – прекрасний спосіб психологічного омолодження. Не забудьте взяти із собою у відпустку правильну книгу!»

ЩО МАЄМО – НЕ БЕРЕЖЕМО

Якось мені довелося бути на святкуванні дня народження, під час якого стався цікавий епізод.

У багатьох існує традиція відзначати цей особливий день за святковим столом у колі сім'ї та друзів. Багато смаколиків, веселощів, подарунків і добрих побажань для іменинника...

Того прекрасного дня свій день народження святкував хлопчик на ім'я Михайлик. Активний, балакуний, улюбленець у родині, він практично ні в чому не знав відмови. Мишко був розпещений любов'ю та увагою батьків.

Дуже часто діти бажають іншим того, що б вони хотіли мати самі. Можливо, вони думають, що якщо в такий спосіб висловлять свої почуття і промовлять уголос свої бажання, вітаючи інших, то невдовзі їхня мрія здійсниться.

Тому за столом діти від щирого серця бажали Михайликові багато подарунків, здоров'я, високих оцінок... Утім, одне з побажань призвело до неабиякої суперечки. Хтось із дітей побажав Мишкові дружну та люблячу сім'ю, у якій буде багато сміху, радості та щастя. Іменинникові це побажання видалося доволі нудним. Він одразу ж сказав, що вважає за краще отримати котика чи ще якийсь подарунок.

Цієї миті один хлопчик, який сидів поруч, похнюпив голову й промовив слова, через які й розгорілася суперечка. Він сказав, що на його місці охоче прийняв би це побажання – мати мирну, люблячу та дружну родину.

Не підводячи очей, повних сліз, хлопчик гарячково крутив у руках олівець. Річ у тім, що в його сім'ї панували ненависть і злість, його часто сварили й навіть били. Біль, який відчувала ця дитина, мало хто з дітей міг тоді зрозуміти.

Деякі діти підтримали Мишкова друга й підтвердили, що немає нічого кращого в світі, аніж дружні й люблячі батьки. Інші ж стали на бік Михайлика.

Як виявилось, для них матеріальні речі мали більше значення, ніж щаслива сім'я.

Я стежила за восьмирічними дітьми, між якими розгорілася серйозна суперечка про життєві цінності. Кожен доводив свою правоту й намагався відстояти свій погляд. Я побачила, що в цих маленьких особистостей вже сформувалися життєві пріоритети.

Друг Михайлика досить рано навчився цінувати любов, дружбу та взаєморозуміння. Незважаючи на те, що хлопчик зростав у сім'ї, яка опинилася у фінансовій скруті, він все ж обрав те, що не купиш за жодні гроші.

«Що маємо – не бережемо, втративши – плачемо». Ми часто чуємо цей вислів, але усвідомлюємо його зміст лише тоді, коли втрачаємо щось важливе, чого раніше не цінували.

Багато що ми сприймаємо як самоочевидне й навіть не замислюємося, що може бути інакше. Ми завжди чимось незадоволені, постійно скаржимося на життя й зовсім не цінуємо благословень, які Бог щодня посилає нам. Ми замислюємося над своїм здоров'ям й починаємо цінувати його лише тоді, коли хворіємо. Сім'я стає цінною для багатьох, хто не зміг її зберегти...

Часом нам потрібно пережити життєві бурі, щоб навчитися отримувати задоволення від життя й цінувати те, чого не купиш за гроші: любов, дружбу, взаєморозуміння, мир у сім'ї, здоров'я, мирне небо над головою... Бог щодня посилає нам благословення, яких ми взагалі не заслуговуємо. Помічайте та цінують їх!

Даміра Химинець

Дозвольте, я вас обійму!

Ми змалку звикли ділити людей на хороших і поганих. З хорошими ми були б раді зустрітися якомога частіше, а тих, кого вважаємо поганими, нам не хочеться навіть бачити. Однак не варто робити квапливих висновків про людей: вони просто поводяться по-різному залежно від обставин.

Раніше мене дратував вислів: «Якщо тебе вдарять по правій щоці, підстав ліву». «Чому я повинна терпіти?» – думала я. Проте згодом, читаючи Біблію, збагнула істинне значення цих слів.

Торік моя подруга відкрила стоматологічну клініку. Вона попросила мене допомогти їй налагодити робочий процес. Я почала з приймальні: сама зустрічала та проводжала пацієнтів.

Одного разу до нас завітала дуже агресивно налаштована пані. Спочатку вона відмовилася одягати бахіли. Потім почала прискипуватися до типової угоди на лікування, до ціни. Усе її не влаштовувало. Проте жінка все ж таки відправила доньку до стоматологічного кабінету. Я трималася, як могла, намагалася бути ввічливою, але так кортіло схопити її міцненько й добряче струснути!

Доки я подумки в усіх барвах уявляла це дійство, їй зателефонували. З розмови я зрозуміла, що в родині цієї жінки трапилася якась біда... І потім, придивившись, помітила, що вона – мов натягнута струна... Коли я знову звернулася до неї, тепер уже з приводу лікувальної карти, вона знову мені нагрубилася.

Я тихо помолилася, підійшла, сіла поруч і м'яким, спокійним голосом мовила: «Послухайте, що б там у вас не відбувалося, усе це тимчасово, усе владнається, усе буде гаразд... Дозвольте, я вас обійму!»

Жінка більше не могла стримуватися... Вона припала до мене й голосно заплакала. Виявилось, її чоловік потрапив в аварію й тепер перебуває на межі життя і смерті. Усе її звичне життя зруйнувалося, як картковий будиночок, і вона просто не розуміла, як жити далі. Жінка наплакалася, виговорилася й перепросила за свою поведінку.

За кілька тижнів наша відвідувачка знову привела свою доньку на лікування й з порога, побачивши мене, з усмішкою вигукнула: «Дозвольте, я вас обійму!»

І. Т.

• • • • •

Є люди, як маяки... Вони світять неясково вдалині, з перервами... І коли в темну й непроглядну ніч здалеку з'являється їхнє світло – ми врятовані. Нам усе видно. Небезпека переборна! І вже не так страшно, не так самотньо, і немає розпачу. Одне тільки слово від них, один дзвінок, один лист – і вже світло. І так усе життя, завжди... І нехай вони не поруч з нами. Нехай не клянуться, не обіцяють, не виливають почуттів, але вони, люди-маяки, випромінюють рятівне світло... Можливо, саме завдяки їм ми не розбилися об рифи й досі живі. І теж можемо світити й любити... Дякую Тобі, Боже, за таких людей!

Анна Кір'янова

ЗОЛОТІ ПРАВИЛА

для щасливого життя

1. Правило взаємності.

Судячи інших, насамперед зверніть увагу на себе. У того, хто кидається брудом, не можуть бути чисті руки.

2. Правило болю.

Ображена людина сама завдає болю іншим.

3. Правило верхньої дороги.

Ви переходите на вищий рівень саморозвитку, коли починаєте ставитися до інших краще, ніж вони ставляться до вас.

4. Правило бумеранга.

Допомагаючи іншим, ви допомагаєте собі.

5. Правило молотка.

Ніколи не використовуйте молоток, аби вбити комара на чолі співрозмовника (і на своєму теж).

6. Правило обміну.

Замість того щоб ставити інших на місце, поставте на їхнє місце себе.

7. Правило навчання.

Кожна людина, яку ви зустрічаєте на своєму життєвому шляху, може вас чогось навчити.

8. Правило 12 балів.

Віра в добрі риси характеру людини зазвичай змушує її проявляти ці риси.

9. Правило ситуації.

Ніколи не допускайте, щоб ситуація означала для вас більше, ніж взаємини.

10. Правило кам'яної скелі.

Довіра – це фундамент будь-яких взаємин.

11. Правило терпіння.

Подорожувати з іншими завжди повільніше, ніж подорожувати одному. Хочете йти далеко – йдіть з кимось, хочете йти швидко – йдіть самі.

12. Правило двох боків однієї медалі.

Справжня перевірка взаємин полягає не лише в тому, наскільки ви вірні друзям, коли вони зазнають невдачі, а й у тому, наскільки ви радієте, коли вони досягають успіху.

Просто с Богом поговори

В часы ненастья и если туга,
И от обиды болит внутри,
Ты для поддержки ищи не друга,
А просто с Богом поговори...

Нас слишком часто и предавали,
И жизнь давала лихой урок...
Могло быть хуже, но мы не знали,
А знал об этом, спасая, Бог...

Скажи спасибо Ему за солнце,
За свежесть ветра и свет зари...
А если сердце в сомненьях бьется,
То просто с Богом поговори...

Тебя ведь тоже друзья бросали,
Когда от слабости изнемог...
Дай Бог, чтоб горя они не знали...
А ты счастливый! С тобою Бог.

И будь добрее к чужим поступкам.
Везде советами не сори.
А если вера вдруг станет хрупкой,
То просто с Богом поговори...

Не принимая упрека злого,
Не пустишь злобу на свой порог.
За нежеланье другим плохого
Тебя любовью одарит Бог.

А это чувство от Бога – свято!
Ты принимай и другим дари...
Но если возненавидишь брата,
То просто с Богом поговори...

Ирина Самарина-Лабиринт

Нас тянет к тем, кто душу обнимает,
Целует сердце, мысли понимает...
Нас тянет к тем, которые в ненастье
Протянут руку – теплую, как счастье.

Нас тянет к тем, кто нас не бросит,
Коль отвернется белый свет,
И если даже нас «заносит»,
Простит, полезный дав совет.

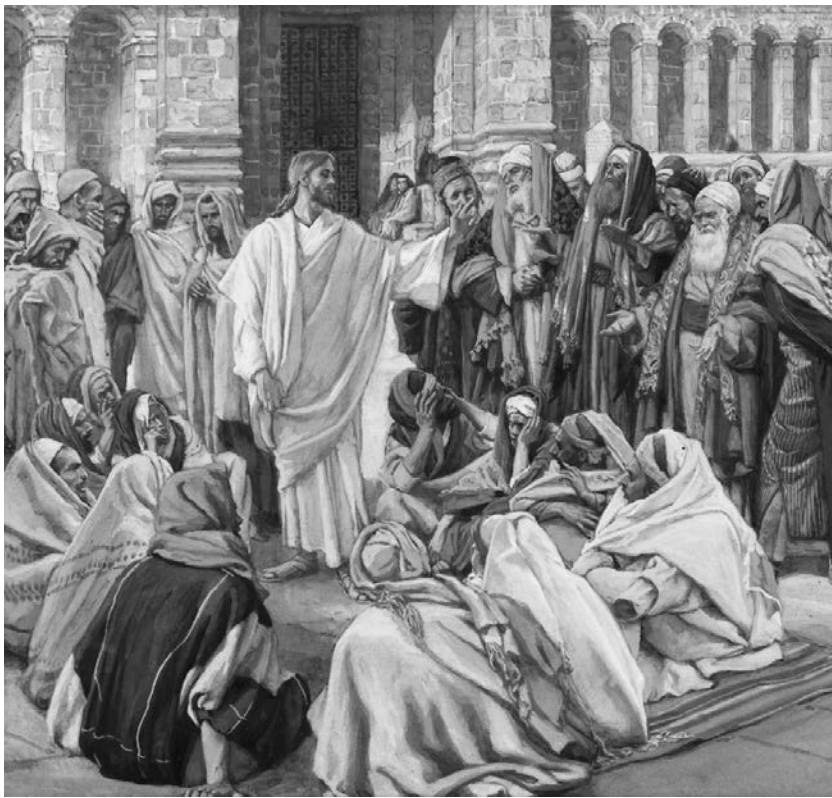
Нас тянет к тем, кто душу обнимает,
Нас не сгибает, не ломает.
Он просто встанет близко рядом,
Согреет добрым, теплым взглядом.

Храните тех, кто сердцу дорог,
Кто за собой Вас тащит в гору.
Как жаль, что их совсем немного,
Но Вы просите их у Бога...

Туганов Александр

Що для Христа найважливіше?

Ісус Христос навчав Своїх послідовників бути по-справжньому вільними. Він вчив їх цього Своїм життям. Месія не підлаштовувався під їхні хибні уявлення про те, яким Він повинен бути і як має поводитися. Спочатку учням Христа не все було зрозумілим у Його вчинках. Та найголовніше вони все ж таки засвоїли.

СТАВЛЕННЯ ДО ГРІШНИКІВ

Ісус Христос зі співчуттям і без докору очистив прокаженого. Він зцілював паралізованого й простив йому гріхи. А потім, проходячи повз Левія, збирача податків, сказав: «Іди за Мною!» Усіх цих людей вважали великими грішниками в тому суспільстві, де звершував Свою місію Спаситель!

Один з відомих дослідників християнства Н. Т. Райт пише, що коли Ісус Христос вечеряв з митниками та грішниками, то це були символічні трапези. Вони були таким собі передчуттям тієї великої трапези, яку матиме Бог з усіма спасеними від гріха та смерті у Своему Царстві, де вже не буде ні горя, ні сліз. Це вказувало на те, що в цьому грішному світі почали з'являтися паростки нового царства – Царства Божого!

Напевно, учні Христа це розуміли. Проте вони не могли збагнути, як Царство Боже може бути досяжним для митників та грішників. Спостерігаючи за Ісусом,

учні опинялися перед необхідністю обирати один з двох шляхів: шлях Христа чи шлях книжників та фарисеїв. Фарисеї прагнули показати всім, що їхній спосіб життя – єдиний правильний шлях, яким потрібно йти, щоб удостоїтися честі ввійти в Царство Боже.

ІНШИЙ ПІДХІД

Справді, життя багатьох фарисеїв викликало захоплення. Вони були богобоязливими людьми. Ними, мабуть, і захоплювалися учні Ісуса Христа. Їх не цікавили митники, грішники, блудниці, хворі, прокажені та одержимі. Адже було незрозуміло, увійдуть вони в Царство Боже чи ні. Ця категорія людей, як здавалося, прямувала дорогою, що веде до загибелі, і той, хто спілкувався з ними, був на їхньому боці.

Утім, Ісус Христос думав інакше. Беручи участь у трапезі з митниками та грішниками, прощаючи розпусту, зцілюючи прокажених, звільняючи одержимих нечистим духом, прощаючи гріхи пропавшим грішникам, Він свідчив, що на великому бенкеті в Царстві Небесного Отця всі ці люди будуть найдорожчими гостями, улюбленими дітьми Божими. Тому Він їх не відкидає.

Для Ісуса було вкрай важливо, щоб люди зрозуміли, що в Царстві Божому найзначущішою є людина. Тому Христос спілкувався з людьми, зцілював їх від хвороб і прощав гріхи тим, хто каявся, незважаючи на думку оточення. Людське страждання відгукувалося в серці Спасителя повніше й сильніше, аніж всі вигадані людьми правила та постанови.

ЦІННЕ ВКЛАДЕННЯ

Учням було непросто з Ісусом. Вони Його не розуміли, **«бо їхнє серце було закам'янілим» (Марка 6:52)**. Вони були значно слабші за Нього в розумінні духовних питань. Проте Христос формував громаду друзів, не обираючи найталановитіших, найуспішніших, найкреативніших, найосвіченіших, най-най-най...

Він любив простих людей, а отже, Йому було цікаво з ними. Ісус молився за своїх учнів і наперед знав: вкладаючи Себе в них, Він може не отримати належного результату.

Однак дружба і любов вкладаються в іншого не заради результату. Ісус знав, що врешті-решт зроблять деякі з них: Юда зрадить, а Петро тричі зречеться Його.

Та для Ісуса приємно те, що, побачивши Його вчинки й почувши Його слова, ці люди не відповіли на Його заклик відмовою. Вони погодилися бути з Ним. І Христос знає: якщо вони зробили це, то одного разу обов'язково зрозуміють, як сильно Він їх любить. Одного разу вони зможуть стати справжніми друзями.

ЗАРАДИ ВЕЛИКОЇ МЕТИ ПОТРІБНО ЙТИ

Ви можете відчувати себе вкрай недосконалими людьми. Та якщо ви спостерігаєте за Ісусом Христом, читаючи Євангеліє, дослухаєтесь до Його настанов та спілкуєтесь з Ним у молитві, то одного разу й ви почуєте заклик йти за Ним.

І якщо почуєте, то треба йти.

Для життя людини заклик Ісуса Христа є визначальним. Адже для кожного з нас вкрай важливо дізнатися, для чого ми прийшли в цей світ, і не просто дізнатися, а й жити заради цієї великої мети.

Олександр Лисичний

● Світ потребує не стільки мужів великого інтелекту, скільки шляхетного характеру. Він потребує людей, здібностей котрих керовані непохитним принципом.

● Неробства та безцільності потрібно боятися більше за будь-яке інше зло.

● Правильний шлях подолання випробувань – це не пошук можливостей уникнути їх, а прагнення змінити все на краще.

● Якщо відкласти вбік гордість і самолюбство, більшість проблем можна було б розв'язати за п'ять хвилин.

Е. Уайт

ДЕВ'ЯТА ЗАПОВІДЬ

Володимир Алексєнко

ДЕВ'ЯТА ЗАПОВІДЬ:
«Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!»
(Вих. 20:16)

«Викрита брехня є настільки ж важливим надбанням для блага людства, як і чітко висловлена істина».

Народна мудрість

Стародавня китайська мудрість свідчить: «Коли почуєш наклеп на людину, не куштуй цього гніву. Якщо почуєш, як люди говорять про чийсь гріх, не поділяй з ними їхнього задоволення».

Дев'ята заповідь, як і попередні чотири: «Шануй свого батька та матір», «Не вбивай», «Не чини перелюбу», «Не кради» – належить до тієї частини Божого Закону, яка регулює наші взаємини з ближніми. Ці заповіді становлять золоте правило життя, дане Христом у Нагірній проповіді: **«Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв. 7:12).**

Дев'ята заповідь Божого Закону так само свята, вічна, незмінна, досконала й справедлива, як решта заповідей і Сам Законодавець – Бог. Вона також **«вельми широка» (Псал. 119:96)**. Скільки горя наклепи й неправда завдала людям! Скільки вони зруйнували сімей, скількох друзів посварили! Скільки обмовлених і невинно засуджених перебуває у в'язницях!

Своїм ученням, справами, усім своїм життям Ісус Христос підтвердив святість Божого Закону та його незмінність. Апостоли закликали віруючих виконувати Божі заповіді, бо вони святі й життєво необхідні (Римл. 13:9, 10).

Дивлячись на світ крізь призму Божого Закону, ми бачимо, як деградувало людство. Апостол Іван так охарактеризував моральний стан мешканців Землі: **«Весь світ перебуває в злі» (1 Івана 5:19)**. Наклеп, брехня та неправдомовство заповнили наш світ.

Що таке брехня та наклеп? Брехня, згідно з тлумачним словником, – це неправда, навмисне спотворення істини, обман, вигадка. Наклеп – це помилкове звинувачення або свідомо поширена неправдива чутка. Найперша брехня, виголошена на нашій планеті, пролунала в раю: **«Умерти – не вмерте!» (Бут. 3:4)**. Сатана вклав цю неправду в уста змія, щоб посяяти в розумі перших людей сумнів у Божій любові та справедливості. Бог попередив людину: **«Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!» (Бут. 2:17)**. Однак змії, майстерно змішавши істину з неправдою, ошукав Єву, і та взяла заборонений плід.

Психологи стверджують: якщо людина багато разів повторює одну й ту ж саму брехню, вона звикає до неї настільки, що починає вважати її істиною.

Один чоловік відпочивав у тіні дерев біля свого будинку. Неподалік гралися діти. Вони бігали й шуміли, заважаючи йому відпочивати. Тоді він покликав їх і сказав: «Діти, біжіть-но хутчіш на ринок! Там задарма роздають яблука!» Діти повірили й побігли на базар. Дорогою вони кричали всім зустрічним: «На ринку роздають яблука! Безкоштовно!» Ця звістка швидко розлетілася по всій окрузі, і невдовзі чоловік помітив, що повз його будинок кудись біжать люди. Він вийшов на вулицю запитати, куди вони біжать. Йому відповіли: «Кажуть, на ринку яблука задарма роздають!» І чоловік подумав: «Піду і я на базар. Можливо, там справді роздають яблука». Він повірив у власну брехню!

Неправдомовство, помилкові наклепи та сїяння розбрату між людьми Господь називає гидотою (Прип. 6:16-19). Біблійна історія свідчить, що людей, вірних Божим заповідям, часто звинувачували в змові проти влади (Езд. 4:12, 13; Ест. 4:7-8; Дан. 6:4, 5). Римський імператор Нерон помилково звинуватив християн у підпалі Риму. Також їх обвинувачували в усіх бідах і навіть у жертвоприношенні дітей. Однак справжньою причиною помилкових звинувачень виявилось те, що християни не були співниками наклепників, ласих до **«розпусти» (1 Петра 4:3, 4, 14)**.

У Старому Завіті були дані певні правила щодо свідків на суді (див. П. Зак. 17:2-7; 19:15). Судді (це були старійшини роду, вожді племен, священики) мали ретельно вивчити будь-яку справу. Щоб винести вирок, необхідні були свідчення двох або трьох очевидців. У стародавньому Ізраїлі не було ні торем, ні катів. Вирок суду приводили у виконання самі свідки злочину. Вони першими жбурляли каміння в засудженого на смерть (П. Зак. 21:18-21). У наш час винних не каменують, але правило, що вимагає присутності очевидців звинувачення, залишилося незмінним. У ранній християнській Церкві також застосовували це правило, щоб захистити людину від помилкових звинувачень (див. 1 Тим. 5:19).

Неправдиве свідчення – це не завжди чиста брехня. Напівправду, замовчування правди або ж її спотворення Небо теж розцінює як неправдиве свідчення. У книзі Числа 13:25-33 описаний один з випадків спотворення правди. Розвідники, яких послали до Ханаану, спочатку відгукувалися про цей край так: **«Він тече молоком та медом, а оце плід його!» (вірш 27)**. Проте згодом вони заговорили інакше: **«Той Край, що ми перейшли по ньому, щоб розвідати його, це край, який поїдає своїх мешканців» (вірш 32)**. Вони розпустили поганий поголос про Обіцяну землю, у яку Господь вів Свій народ. Ізраїльтяни були налякані й повстали проти Бога та Його слуг – Мойсея й Аарона. І врешті-решт замість 40 днів вони мандрували пустелею 40 років (Числа 14:29-36)!

Ще один приклад спотворення правди записаний у Євангелії від Матвія 26:59-61. Чи говорив Христос: **«Зруйнують цей храм, – і за три дні Я підіму його» (Івана 2:16-21)?** Так!

Проте ці слова, сказані Ісусом зовсім про інше, були хибно витлумачені й використані проти Нього. Правда була спотворена – і Христа засудили до смерті. Три з половиною роки Він проповідував істину, зціляв, воскрешав, але «свої не прийняли Його». Що Йому лишалося робити? Мовчати. Апостол Петро пише: **«Коли Його лихословили, Він не лихословив; страждаючи, не погрожував, а передавав Тому, Хто судить справедливо» (1 Петра 2:23)**. Апостоли Христа закликали Його послідовників чинити так само.

Слово Боже наголошує, що шляхом обману людина не може отримати благословення. Господь засуджує будь-яку неправду. Гріх Ананія та Сапфіри, на перший погляд, незначний, але саме він став причиною смерті цієї пари. Апостол Петро сказав Ананії: **«Як це так, що сатана наповнив твоє серце, щоб обдурити Святого Духа й приховати частину вартості поля? Хіба воно не твоє було а чи прода- не не було в твоїй владі? Навіщо ти поклав це діло у своє серце? Ти ж сказав неправду не людям, а Богові!» (Дії 5:3, 4)**. Будь-яка брехня – це гріх проти Бога.

Часто неправда проявляється не лише в словах, а й в ділах. Дочка вирішила допомогти матері помити посуд. І випадково впустила на підлогу улюблену мамину чашку. Та розкололася навпіл. Дівчинка злякалася, що мама сваритиме її, і тому склала всі частинки до купи й поставила їх на полицю в буфет. Здавалося, чашка ціла. Коли ж мама почала накривати на стіл і взяла чашку, та розпалася. Дочка не сказала неправди, але її вчинок був нечесним.

Дитяча хитрість викликає в дорослих усмішку. Однак брехня швидко вкорінюється в незміцнілих розумах дітей, якщо не викорінювати її на самому початку. Маленькі неправдомовці стають дорослими. Вони вже звикли до брехні й обману. **«Кожний, хто любить і чинить неправду»**, – так характеризує апостол Іван тих, хто залишиться поза стінами Нового Єрусалима (Об'явл. 22:15).

Заповідь «Не свідкуй неправдиво на свого ближнього» забороняє також плітки та пересуди. У книзі Левит 19:16 читаємо: **«Не будеш ходити пліткарем серед народу свого. Не будеш наставляти на життя свого ближнього. Я – Господь!»** Бог так говорить про наклепників: **«Вони жертвує за прогріх народу Мого ідять, і до провини його свою душу схиляють» (Осії 4:8)**. Плітки й наклепи несуть подвійне прокляття: вони, немов отрута, нищать і обмовника, і слухача. Хто сіє насіння розбіжності та розбрату, той у власній душі погне смертоносний плід. Так говорить Біблія: **«Що лише людина посіє, те й пожне» (Гал. 6:7); «А що вітер вони засівають, то бурю пожнуть...» (Осії 8:7)**.

Дев'ята заповідь Божого Закону – це принцип, завдяки якому ми зберігаємо і свою репутацію, і репутацію ближніх. У книзі Приповістей 18:21 сказано: **«Смерть та життя – у владі язика...»** Ця сентенція співзвучна зі словами Христа: **«За кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня!» (Матв. 12:36)**.

Натхнений Святим Духом, апостол Петро написав: **«Бо хто хоче життя любити й бачити добрі дні, хай утримує свій язик від зла й уста від лукавої мови» (1 Петра 3:10)**. Особливо згубна брехня та наклеп для ніжної душі дитини. Дехто сказав: «Будь правдивий завжди, а особливо з дитиною. Виконуй обіцяне їй, інакше привчиш її до брехні». Осуд і наклеп – це збряддя з арсеналу диявола, які він використовує для того, щоб розпалювати ненависть між людьми. Тому не варто ходити пліткарем, працюючи «листоношею» на «пошті» диявола.

Принцип, викладений у дев'ятій заповіді Божого Закону, стосується різних сфер людських взаємин: сім'ї, церкви, суспільства, відносин між націями та країнами. Будь-яка неправда, спроба або

намір ошукати нашого ближнього підлягає під цю заповідь. Намір сказати неправду породжує обман. Одним поглядом, жестом, виразом обличчя можна так само успішно збрехати, як і словами.

Будь-яке умисне перебільшення, натяк або обмова, розраховані на те, щоб справити помилкове враження, чи навіть опис правдивих фактів, але в оманливій формі, – це брехня. Цей принцип забороняє будь-яку спробу зганьбити репутацію ближнього: чи то змальовуючи дійсність у хибному світлі, чи то необґрунтованими підозрами, чи то лихослів'ям або плітками. Навіть умисне замовчування правди, яке може зашкодити іншим, є порушенням дев'ятої заповіді.

Щоб зрозуміти сенс і значення дев'ятої заповіді Божого Закону, необхідно пережити досвід пророка Ісаї, записаний у 6-му розділі 5-му вірші: **«Тоді я сказав: "Горе мені, бо я занепащений! Бо я чоловік нечистотустиий, і сиджу посеред народу нечистотустого, а очі мої бачили Царя, Господа Саваота»**. У присутності Святого Бога Ісая усвідомив, наскільки недосконалий його характер.

Такі відчуття переживав і патріарх Яків, побачивши уві сні Бога, Котрий стоїть на вершині сходів, що сполучають небо та землю: **«Дійсно, Господь пробуває на цьому місці, а того я й не знав!.. Яке страшне оце місце! Це ніщо інше, як дім Божий, і це брама небесна» (Бут. 28:16, 17)**.

Псалмист Давид, усвідомлюючи святість Божої присутності, у Псалмі 15 запитав: **«Господи, хто може перебувати в наметі Твоєму? Хто мешкати може на святій Твоїй горі?» (вірш 1)**. І сам же відповідає: **«Той, хто в невинності ходить, і праведність чинить, і правду говорить у серці своїм, хто не обмовляє своїм язиком, і злого не чинить для друга свого, і свого ближнього не зневажає!» (вірш 2-3)**.

Завдяки досвіду Давида, псалми якого з насолодою читає весь християнський світ, ми теж можемо усвідомлювати присутність Божу у своєму житті: **«Господи, – випробував Ти мене та й пізнав, Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека. Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш, – бо ще слова нема на моїх язичі, а вже, Господи, знаєш те все! Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав. Дивне знання над моє розуміння, високе воно, – я його не подолаю!» (Псал. 139:1-6)**.

Найбільшу потребу ми маємо в тому, щоб розпалене вугілля з небесного жертівника, яке символізує очищуювальну та облагороджувальну силу Божої благодаті, за допомогою Духа Святого торкнулося наших сердець і наших вуст, як це сталося з пророком Ісаєю.

Що більше ми спілкуватимемося з Богом, молитимемося й читатимемо Його Слово, то менше в нас буде бажання говорити про інших і більше – про Бога. Ми позбудемося звички говорити неправду.

Як було сказано на початку, наш світ лежить у злі. Він загруз у брехні та наклепах, в обмані та насильстві. Ми не можемо зупинити цей потік беззаконня. Його зупинить лише Христос своїм приходом

«на хмарах небесних» (Матв. 24:30). Проте вберегти себе від зла з Божою допомогою ми можемо. Апостол Павло писав: **«Усе могу в Тому, Хто мене зміцнює, – в Ісусі Христі» (Филп. 4:13)**. Про це молився Ісус Христос перед Своєю смертю на хресті: **«Не благаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоб зберіг їх від злого» (Івана 17:15)**. Нехай же молитва псалмиста Давида стане нашою молитвою: **«Господи, кличу до Тебе, – поспішиш до мене, почуй же мій голос, як кличу до Тебе!.. Поклади, Господи, сторожу на уста мої, стережи двері зуб мої! Не дай нахилитися серцю моему до речі лихої, – щоб учинки робити безбожністю, із людьми, що чинять переступ, і щоб не ласувався я їхніми присмаками!» (Псал. 141:1-4)**.

Втложите дела

Отложите дела хоть на время –
Прогоните душевную лень,
И побудьте немножечко с теми,
Кто так тянется к вам каждый день.

Не спеша и с открытой душою
Попытайтесь услышать того,
Незатейливой кто добротою
Ваших душ охраняет тепло.

Отложите дела, отложите...
Ведь однажды, вдруг став сиротой,
Вы такую печаль ощутите
И поймете, что мир стал пустой.

Не дослушав, сославшись на время,
А точнее на нехватку его,
Нить тончайшую глупо рвем с теми,
Кто нам в жизни дороже всего.

Отложите дела, отложите,
Приласкав тех, кто тянется к вам.
И частичку души подарите,
Очищая свой внутренний храм.

Про него в суете забываем.
Снова день незаметно прошел...
Лишь теряя, мы вдруг понимаем –
Не воротить того, кто ушел.

Отложите дела и поймите,
Что кому-то вы очень нужны...

Илья Евтеев

Татова порада

Хлопчина вбіг із двору в хату,
До тата голосно гука:
– А я провідав у лікарні
Свого найкращого друга.

Тож правда, тату, я – чутливий
І маю серце золоте?
Замисливсь тато на хвилину
І так сказав йому на те:

– Коли тебе в тяжку хвилину
Людина виручить з біди,
Про це добро, аж поки віку,
Ти, синку, пам'ятай завжди.

Коли ж людині щиросердно
Ти зробиш сам добро колись,
– Про це забудь, аж поки віку,
Мовчи й нікому не хвались!

Л. Компанієць

ТАТОВЕ СВЯТО

День батька – щорічне свято на честь татусів. У багатьох країнах світу його відзначають третьої неділі червня.

Уперше День батька відсвяткували в США 19 червня 1910 року. З ініціативою заснувати таку дату виступила жінка на ім'я Сонора Додд з міста Спокан, штат Вашингтон. У 1909 році на церковному служінні з нагоди Дня матері Сонора замислилася про те, що відповідне свято має бути й у чоловіків. Батька Сонори звали Вільям Сمارт, він сам виховував шістьох дітей після смерті дружини. Доброчесний Вільям був

батьком-одиначком та ростив свою малечу на фермі, мужньо зносячи всі тяготи долі. Для Сонори він був взірцем мужньої, люблячої, порядної людини. Вона мріяла висловити подяку своєму батькові й водночас усім тим люблячим татусям, які опікуються вихованням своїх дітей.

Сонора звернулася зі своєю пропозицією до міської мерії, і там її ініціативу підтримали. Було ухвалено рішення святкувати День батька 5 червня – у день народження Вільяма Смарта. Проте до визначеної дати не встигли завершити всі приготування, тому подію перенесли на 19 червня. Невдовзі свято, яке дочка присвятила своєму батькові на знак вдячності за його любов, здобуло визнання й в інших містах США.

У 1966 році президент США Ліндон Джонсон оголосив третю неділю червня національним святом. Згодом День

МУДРІ СЛОВА

**МУДРІ СЛОВА
ВІД ЧАРЛЬЗА ШУЛЬЦА**

Прочитайте ці п'ять завдань і спробуйте їх виконати:

- Назвіть п'ятьох найбагатших людей світу.
- Назвіть п'ятьох відомих футболістів.
- Назвіть п'ятьох останніх переможців конкурсу краси «Міс Усесвіту».
- Назвіть п'ятьох володарів премії «Оскар».
- Назвіть кількох переможців Олімпійських ігор за останні 5 років.

Ну що, вдалося?
Мало хто з нас пам'ятає героїв учорашніх заголовків. Так, вони – найкращі у своїй справі, проте оплески рано чи пізно вщухають. Нагороди тьмяніють. Досягнення забуваються. Грамоти й дипломи йдуть у небуття разом з їхніми власниками.

А ось вам інший перелік завдань. Спробуйте виконати їх:

- Згадайте своїх улюблених учителів, які допомагали вам у навчанні й виклали чимало корисних життєвих уроків.
- Назвіть трьох друзів, які підтримали вас у важкі часи.
- Назвіть п'ятьох людей, які навчили вас чогось важливого в цьому житті.
- Подумайте про тих, хто цінував вас і допоміг вам відчутти себе значущими.
- Назвіть п'ять осіб, з якими вам приємно проводити час.

Уже легше? Який висновок?

Люди, які справді для нас важливі, – це не ті, хто має найбільше нагород чи володіє всіма багатствами світу. Це ті, хто любить нас по-справжньому, хто поруч із нами. Ці люди дбають про нас, і їм не байдуже, що відбувається в нашому житті.

батька почали відзначати й в інших країнах, які декларують повагу до сімейних цінностей.

ТРАДИЦІЇ СВЯТА

У Міжнародний день батька заведено носити біля серця троянди: червоні – якщо батько живий, білі – якщо він помер. Цього дня влаштовують сімейні вечери, татусі отримують подарунки від дітей. За традицією, під час щорічних урочистостей держава та й прості громадяни поспішають підтримати мало-забезпечених батьків-одиначків.

Слідом за США третя неділя червня стала святковим днем у Великій Британії, Нідерландах, Франції, Китаї, Японії, а від 2019 року – і в Україні (до 2019 року це свято відзначали у вересні). Багато країн встановили для святкування Дня батька свої дати.

ДЕНЬ БАТЬКА В УКРАЇНІ

16 червня 2019 року Кабінет міністрів затвердив указ президента про призначення загальнонаціонального Дня батька. В указі зазначено, що таке рішення «сприятиме забезпеченню умов для всебічного розвитку сім'ї як основи суспільства», а також «підвищенню статусу чоловіка як батька в процесі виховання дітей».

Бог любить наших дітей. Він любить їх навіть більше, ніж ми. Якщо ми посвячуємо своїх дітей Богові, то можемо бути впевненими, що про них дбатиме Найкращий Батько.

На батьків покладена велика відповідальність за дітей перед Господом. Самі лише людські зусилля не допоможуть дітям сформувати добрий характер. Це можливо лише з Божою допомогою. Тож батькам необхідно постійно молитися, щоб Бог дарував їхнім дітям Свою благодать.

Вечеря з батьком

Якось син запросив батька на вечерю до ресторану. Батько вже був дуже старий і немічний, шматочки їжі щоразу падали з його рук то на сорочку, то на штани. Відвідувачі ресторану дивилися на нього з відразою, тоді як син був цілком спокійний.

Після того як старенький завершив трапезу, його син так само спокійно й незворушно почистив його одяг від залишків їжі, пригладив волосся й поправив окуляри на перенісці. Коли вони встали з-за столу, у залі було тихо: усі стежили за ними, не розуміючи, як може молода людина так себе ганьбити.

Син сплатив рахунок і повів батька до виходу. Цієї миті один з відвідувачів поважного віку запитав у чоловіка:

– А ви нічого після себе не залишили?

Той заперечливо похитав головою.

– Ні, ви дещо залишили, – шанобливо мовив старий, – ви залишили урок кожному синові й надію кожному батькові...

У ресторані знову запанувала тиша.

Піклуватися про тих, хто колись піклувався про нас, почесно та шляхетно. Не забувайте про своїх батьків, поважайте й любіть їх.

ТВ-програма на ВЕРЕСЕНЬ (01.09 – 07.09) *

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 1 ВЕРЕСНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Знайомтесь – дикі тварини
10:00 Малюваки
10:40 Статус мама
11:10 2Я – 1 життя
12:00 Богослужіння
13:20 Ломастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання
15:00 В гостях у добрячка
15:20 Статус мама
15:40 Медреформа: реалії
17:00 Так чи інакше
18:00 Є проблема
18:30 ...є Любов
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус мама
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Філософський камінь
21:20 Є проблема
22:00 Дивовижні відкриття
23:00 Реформація.500

ПОНЕДІЛОК 2 ВЕРЕСНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Філософський камінь
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 Статус МАМА
14:40 The Efir
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Дивовижні відкриття
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:15 Філософський камінь
18:30 Статус МАМА
19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Нагорная проповедь и современная этика
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

21:20 Дорогами християнства
22:00 Нагорная проповедь и современная этика
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

ВІВТОРОК 3 ВЕРЕСНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Філософський камінь
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 Статус МАМА
14:40 The Efir
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Дивовижні відкриття
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:15 Філософський камінь
18:30 Статус МАМА
19:00 В контексті
20:00 Інша сторона
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
22:00 Нагорная проповедь и современная этика
22:40 Філософський камінь
23:00 Так чи інакше

СЕРЕДА 4 ВЕРЕСНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Так чи інакше
09:00 Ранок Надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок Надії
12:00 Знайомтесь – дикі тварини
12:30 Друге дихання із Сергієм Степанюком
13:30 Так промовляє Біблія
14:00 ЧП+
14:10 2Я – одне життя
15:00 Рожеві окуляри (сурдо)

15:20 Нагорная проповедь и современная этика (сурдо)
16:00 Помолитесь за меня
17:00 The Efir
17:30 Є проблема
18:00 В контексті
19:00 Так чи інакше
20:00 Рожеві окуляри
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 The Efir
21:30 Дорогами християнства
22:00 Статус МАМА
22:40 Мозаїка батьківства
23:00 Богослужіння

ЧЕТВЕР 5 ВЕРЕСНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Мозаїка батьківства
08:20 Інша сторона
09:00 Ранок Надії
10:00 2Я – одне життя
11:00 Ранок Надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
15:50 The Efir
16:20 Філософський камінь
16:40 Інша сторона
17:20 Нагорная проповедь и современная этика
17:50 Так промовляє Біблія
18:20 Вісті Надії: тиждень
19:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
20:00 Сложных текстов нет
20:30 Є проблема
21:10 Мозаїка батьківства
21:30 Знайомтесь – дикі тварини
22:00 Так чи інакше
23:00 Дивовижні відкриття

П'ЯТНИЦЯ 6 ВЕРЕСНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 В контексті
09:00 Ранок Надії

10:00 Друге дихання із Сергієм Степанюком
11:00 Ранок Надії
12:00 Нагорная проповедь и современная этика
12:30 Вісті Надії: тиждень
13:10 Малюваки
13:30 Реформація.500
14:30 2Я – одне життя
15:20 Богослужіння (сурдо)
16:10 Друге дихання із Сергієм Степанюком
17:10 Сложных текстов нет
17:30 В контексті
18:30 The Efir
19:10 Рожеві окуляри
19:30 Счастливой субботы
20:20 Нагорная проповедь и современная этика
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 2Я – одне життя
22:20 Біблія продовжує говорити
23:00 Счастливой субботы

СУБОТА 7 ВЕРЕСНЯ

07:40 Помолитесь за меня
08:30 The Efir
09:00 Счастливой субботы
10:00 В контексті
10:50 Нагорная проповедь и современная этика
11:30 Богослужіння (LIVE)
13:00 Счастливой субботы
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Біблія продовжує говорити
19:20 Дорогами християнства
20:00 Знайомтесь – дикі тварини
20:30 Філософський камінь
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:20 Вісті Надії: тиждень
23:00 ...є Любов
23:30 Біблія продовжує говорити

НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20
Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ -71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ - 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Слухай тишу

Один чоловік виявив, що загубив у сараї із сіном свій годинник. Хоч він і не мав особливої цінності, адже вартість його була невелика, проте годинник був для нього дуже дорогий. Це був подарунок батька.

Після тривалих і безрезультатних пошуків чоловік здався. Сил уже не було. Побачивши хлопчаків, які гралися неподалік, він вирішив звернутися до них по допомогу й пообіцяв винагороду тому, хто знайде в сні його годинник.

Почувши це, хлопці юрбою помчали до сараю, обнишпорили всю копицю сіна, але годинника так і не знайшли. Коли чоловік уже збрався облишити всі спроби, до нього підійшов маленький хлопчисько й попросив дати ще йому шанс. Чоловік подивився на нього й подумав: «А чому б і ні?» Тим паче дитина здавалася досить щирою. І відрядив хлопчика до сараю.

Яким же ж був його подив, коли через деякий час хлопчик повернувся з годинником у руці. Чоловік із цікавістю запитав, як йому вдалося зробити те, у чому інші зазнали поразки. Хлопчик відповів: «Я не робив нічого. Я просто сидів на підлозі й слухав. У тиші я почув тикання, пішов у напрямку звуку й знайшов годинник».

Спокійний, безтурботний розум мислить краще, ніж збуджений і схвилюваний. Давайте своєму розуму кілька хвилин тиші на день – і ви побачите, як швидко Святий Дух допоможе вам вийти на правильний життєвий шлях!

«А коли ви відхилились праворуч, чи підете ліворуч, то вуха твої будуть чути те слово, яке позад тебе казатиме: "Це та дорога, – простуйте ви нею!"» (Ісаї 30:21). «Нехай я почую, що каже Бог, Господь, бо говорить Він "Мир!" народові Своєму» (Псал. 85:9).

ДРУГ – ВЕЛИКИЙ СКАРБ

Будь-яка допомога – як професійна, так і просто людська – зближує людей. Знайдіть спосіб допомогти людині – і, ймовірно, у вас з'явиться справжній друг.

Дві жінки, які народили дітей в один день, лежали в одній палаті в пологовому будинку. В однієї була неспокійна дитина, в іншої – справжнісінький ангел. Крикун не давав поспати ні матері, ні її сусідці. І мама «янголятка» почала, чим могла, допомагати втомленій породіллі... Після цього вони й стали подругами. Тепер ці жінки часто спілкуються й разом святкують день народження своїх дітей.

Завжди можна знайти привід для добрих слів. Зауважте щось хороше в людині або в її житті, зробіть комплімент її усмішці, розуму, комунікабельності... Скажіть людині, що вона приймний співрозмовник, – і вона буде з вами саме такою.

РОБИМО ПЕРШИЙ КРОК

Як ще можна почати спілкування?

- Ставте запитання, цікавтеся людиною, її захопленнями, смаками, життям. Головне в цьому – щирість і почуття міри.
- Попросіть про послугу, якщо вона потрібна вам і під силу тому, з ким ви бажаєте спілкуватися. Будьте уважні: позичити велику суму – не найкраща ідея.
- Усміхніться людині так, ніби вона вам знайома. Як пояснення скажіть

правду: «У вас такий добрий погляд». Після цього розмова «підє як по маслу».

• Приверніть увагу людини якимсь простим запитанням, а потім щиро зізнайтеся, що насправді ви тут людина нова й просто хочете знайти собі компанію.

Парадоксально, але факт: до списку потенційних друзів варто внести й... своїх недоброзичливців. Так, можливо й таке! Цілком можливо, що ця людина недолюблює вас саме тому, що погано знає або неправильно розуміє. Тримайтеся з нею спокійно й доброзичливо, без глузування або підлещування. Послідовно перемагайте зло добром. І може так статися, що запеклий ворог стане вашим гарячим прихильником.

Розповідають про такий випадок: один політик, який виступав проти євангельських церков, згодом став захищати християнські цінності, а все тому, що віруючим вистачило мудрості не сваритися з ним, а запросити до себе, ознайомити зі своєю діяльністю та її результатами. І людина змінилася! Нерідко колишні вороги перетворюються на найвідданіших друзів.

НЕ УСКЛАДНЮЙТЕ

Ви помічали, як знайомляться маленькі діти? Зустрівши на дитячому майданчику однолітка, малюк просто підходить до нього й каже: «Привіт, як тебе звати?» Після чого лунає пропозиція: «Давай дружити!»

«Мені потрібен друг», – розуміє дитина й оголошує цю думку. Усе просто, скажете ви, адже це діти. А в дорослому житті...

Можливо, і нам, дорослим, не варто все ускладнювати?

Підготувала
Олена Котлярова

Каміння, галька та пісок

Візьмемо порожню банку, кілька каменів, трохи гальки та піску. Почнемо складати в банку камені один за одним. Заповнимо ними банку по самі вінця. Повна банка? Так.

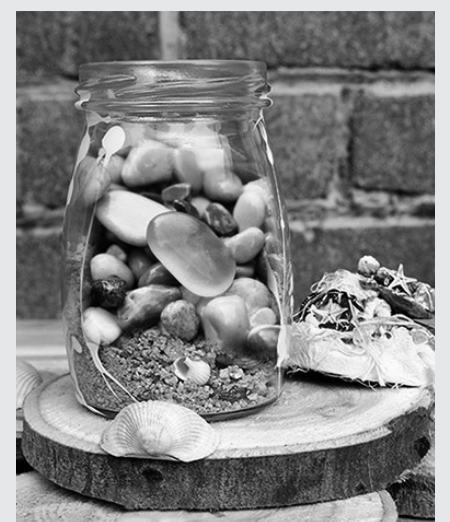
Тоді візьмемо гальку й теж складемо в банку. Маленькі камінчики швидко прослизнуть поміж великими й заповнюють порожній простір. Повна банка? Так.

Тепер беремо пісок і засипаємо його в банку. Пісок, як і очікувалося, заповнив порожні щілини, які залишилися. Повна банка? Так.

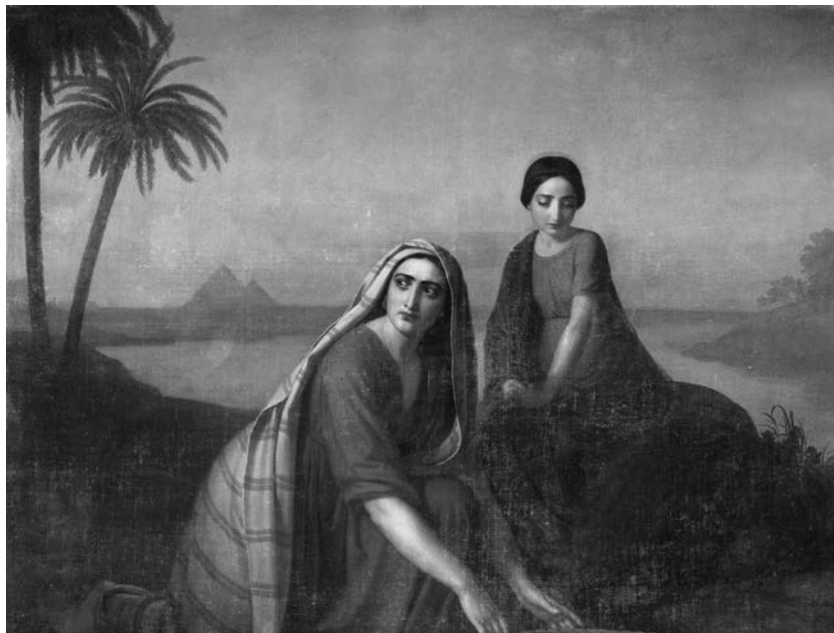
Наша банка – це життя, і великі камені в ній уособлюють найважливіше для нас – взаємини з Богом, сім'ю, здоров'я – усе те, що робить наше життя повноцінним. А галька – це те, що робить наше життя комфортним: робота, будинок, машина. І нарешті, пісок – це рутинна метушня, яка насправді не має першочергового значення.

Якщо ми спочатку помістимо в банку пісок, тоді не залишиться місця для каміння й гальки. Відповідно, захираючи своє життя малозначущими справами, ми не залишаємо місця для чогось справді цінного й важливого.

Приділяйте увагу тому, що важливо для повноцінного та щасливого життя. Присвятіть більше часу молитві та читанню Біблії. Це найперша потреба вашої душі. Проводьте більше часу із сім'єю та друзями. Розставте свої пріоритети й чітко розмежуйте каміння, гальку та пісок.

УСЕ НА ДОБРО

У народі кажуть:
«Що не робиться,
усе на краще».
Чи так це? Чи справ-
ді щось погане може
обернутися для нас
благословенням?

НЕБЕЗПЕКА ТА ЗВІЛЬНЕННЯ

Ця приказка бере початок з Біблії. Апостол Павло в Посланні до римлян пише: **«Знаємо, що тим, які люблять Бога, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28)**. Проте що означає «все»? Відповідь на це запитання можна знайти в біблійній історії про Мойсея. Це була велика людина, пророк, вірний Божий слуга, який звільнив ізраїльтян від рабства. Мойсей народився в Єгипті саме тоді, коли всіх єврейських немовлят чоловічої статі за наказом фараона вбивали (див. Вих. 1:22).

Батьки Мойсея три місяці переховували сина від солдатів фараона. Коли ж це стало неможливим, мати поклала його в просмолений кошик і пустила річкою, довіривши Мойсея в Господні руки. І Бог подбав про нього. Кошик прибило до берега саме в тому місці, куди прийшла купатися донька фараона. Вона зрозуміла, що це єврейський хлопчик, але змилостивилася над дитиною. До неї підбігла якась дівчинка й запропонувала знайти годувальницю, щоб та вигодувала для неї малюка (див. Вих. 2:7). Принцеса погодилася.

Ця дівчинка – Маріям – була сестрою Мойсея. Вона здалеку стежила за кошиком з немовлям. І привела до принцеси... його рідну матір. Донька фараона найняла жінку годувальницею. Так мати Мойсея отримала змогу ростити свого сина під захистом принцеси. Бог вивернув навиворіт задум фараона: у його власному палаці виростає людина, через яку Господь поклав край рабству ізраїльтян.

ПЕРЕЛОМ ДУШІ

Однак читати про випробування, пережиті кимось, легше, ніж самому проходити через них. Зазвичай, якщо обставини складаються несприятливо, нас починають долати сумніви, які швидко перетворюються на образи на весь світ і на Бога. Тут часто й закінчується наша віра: багато хто в таких випробуваннях дає волю гніву та іншим недобрим почуттям або, зберігаючи зовнішній спокій, дозволяє смутку роз'їдати себе зсередини. І тоді, навіть якщо обставини змінюються, людині важко налагодити своє життя: вона зломлена.

Щоб дожити до щасливого повороту долі, важливо не поспішати розчаровуватися, не робити квапливих висновків про життя та Бога. У Біблії є ще один приклад. Йосип ще в юності зрозумів, що покликаний до якоїсь великої справи: він був розумний, і його віщі сни свідчили про те, що в майбутньому він матиме успіх і владу. Проте рідні брати із заздрощів продали Йосипа в рабство. Віроломно та підло. Батькові ж сказали, що син загинув.

Як мав відчувати себе цей юнак, зраджений близькими? Що він мав думати про Бога, Котрий наділив його талантами, посилав йому віщі сни, а потім дозволив такому статусу? Утім, Йосип не квапився з висновками. Він бачив прояви Божої прихильності в усьому: у тому, що сили й таланти не залишили його; у тому, що його призначили управителем у домі його пана; у тому, що він досі живий... І коли дружина господаря запропонувала йому себе, Йосип не пішов на цей гріх, щоб «відшкодувати збиток», завданий йому долею. Йосип думав лише про одне:

«Як же я вчиню це велике зло, і згрішу перед Богом?»

(Бут. 39:9). Він відповів твердою відмовою, ризикуючи наразитися на помсту відкинутої жінки.

Наслідки не забарилися: дружина пана обмовила Йосипа, і він потрапив до в'язниці. Один придворний фараона обіцяв поклопотати за нього, але два роки навіть не згадував про це. Йосип провів у рабстві 13 років. Однак потім у його житті стався різкий поворот: прямо з в'язниці Йосип привели до палацу фараона. Того ж дня він став другою особою в державі. Отримавши владу, він пробачив братів і допоміг їм вижити в роки голоду. Усі біди й страждання, які Йосипові довелося пережити, обернулися для нього добром.

СЕКРЕТ ВЕЗІННЯ

Справді, і страждання, і несприятливі обставини можуть наблизити нас до заповітної мети, якщо... У біблійному тексті, згаданому на початку, вказана одна умова: **«Які люблять Бога»**. Тим, хто любить Бога і виконує Його волю, усе – і страждання, і проблеми, і перешкоди – «сприяє до добра».

Наша любов до Бога відображається в нашій вірі та вчинках. У Біблії сказано, що батьки Мойсея врятували сина вірою: **«Вірою Мойсей, коли народився, три місяці був переховуваний своїми батьками, бо побачили вони, що дитя гарне, тож не злякалися наказу царя» (Євр. 11:23)**. Для батьків Мойсея Бог був вищим і важливішим за фараона. Тому вони з ризиком для життя рятували свого малюка. Ці люди діяли так, як підказувала їм віра. А Йосип? Він беріг своє серце від розчарування протягом 13 тривалих і важких років, тому що для нього найважливішим було зберегти надію та взаємини з Богом.

Усі ці люди довіряли Богові й любили Його не лише на словах: їхня віра виявлялася й на ділі. І все їм сприяло до добра.

Бог може приборкати будь-які несприятливі обставини. Він завжди поруч, і якщо ми пам'ятатимемо про це, то навіть найгірші переживання в житті зроблять нас сильнішими, успішнішими та щасливішими, ніж раніше. Оберіть істинний шлях – шлях віри та любові до Бога – і не звертайте з нього.

Доброта

Доброта – она не увядает
И не ждет взаимности в ответ.
Никогда не жжет, а согревает,
Оставляя в душах яркий свет.

Доброта не судит, не калечит.
От нее не стоит ждать вреда.
Лишь она от злобы мир излечит,
Не зависив цену никогда.

Доброта действительно бесценна.
И старик, что кормит голубей,
Даже сам не зная, постепенно
Эту землю делает добрей.

И ребенок, пожалев дворнягу
И отдав с портфеля бутерброд,
Доброте поступком дал присягу,
Что в беде друзей не подведет.

Доброта – она всегда богаче
Самых состоятельных людей.
У нее ни джипа нет, ни дачи,
Но Господь поведал нам о ней.

И друг другу веря, и жалея,
Не таская в сердце груз обид,
В целом мы становимся добрее...
Ничего, что там, в груди, щемит...

Доброта всегда протянет руку,
Несмотря на сделанное зло.
Не узнать о ней – вот это мука.
С ней не всем столкнуться повезло.

Доброта, как раненая птица,
Что, сломав крыло, стремится ввысь.
И блеснет слезою на ресницах
Доброта, что верит в нашу жизнь.

Где добро – там свет, а как иначе?
Жизнь без милосердия пуста.
Если от чужого горя плачем,
Значит, не иссякла доброта.

Услышьте сердце

Порой слепой способен видеть лучше зрячих...
Он смотрит сердцем – это очень много значит...
А мы не видим тех чудес, что окружают,
Наш кругозор пустые ценности сужают...

Мы ценим то, за что оплачено деньгами,
А важно то, о чем молились со слезами...
Мы бережем в своих шкапулах украшенья,
Не сохранив друг к другу даже уваженья...

Мы, замерзая, одеваемся теплее,
Не понимая, что бессильны батареи...
Мы получать хотим и греться... греться...
Но излучать тепло не хочет наше сердце...

Любовь мы путаем с потребностью коварной,
Но нет отдачи для души... элементарной...
Любовь – не брать, а отдавать, ведь счастье в этом!
Мы ценим фантик, но важнее вкус конфеты...

Без доброты и сострадания друг к другу,
Наш поезд жизни мчит по замкнутому кругу...
Глухой способен слышать то, о чем молчите...
Услышьте сердце, верьте в Бога, жизнь цените...

Ирина Самарина

**КОЛИ ВАМ ЗАХОЧЕТЬСЯ ЗРАДИТИ
СВОЮ МРІЮ, ЗМУСЬТЕ СЕБЕ
ПРАЦЮВАТИ ЩЕ ОДИН ДЕНЬ,
ТИЖДЕНЬ, МІСЯЦЬ, ЩЕ ОДИН РІК.
ВИ БУДЕТЕ ВРАЖЕНІ ТИМ,
ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ,
ЯКЩО ВИ НЕ ЗДАСТЕСЯ.**

НІК ВУЙЧИЧ

НАШІ ДІТИ

Порка зору дітей...

ЩО ТАКЕ ВЕСІЛЛЯ?

«Весілля – це коли ти заходиш за дівчинкою, щоб з нею погуляти, і більше не повертаєш її батькам».

Ярик, 6 років

«Коли люди люблять одне одного, вони весь час цілуються. Та потім вони втомлюються цілуватися, і що їм далі робити? Тоді вони одружуються».

Дарина, 8 років

ЯК ОБРАТИ ЧОЛОВІКА ЧИ ДРУЖИНУ?

«Потрібно, щоб вона любила те ж саме, що й ти. Наприклад, ти любиш футбол, а дружина стежить, щоб у домі завжди були сухарики й у що їх вмочати».

Сашко, 9 років

«Мама каже, що я зустріну розумного й доброго хлопця... Та я, мабуть, просто оберу найвищого й з блакитними очима».

Мілана, 7 років

НАЙКРАЩИЙ ВІК ДЛЯ ВЕСІЛЛЯ

«Ну от, садок закінчу – і шукатиму дружину».

Микита, 5 років

ЯК ПОЗНАЙОМИЛИСЯ ТВОЇ БАТЬКИ?

«Вони відразу були разом. А потім зустрілися в музеї».

Богдан, 6 років

«В інституті тато попросив маму допомогти йому з уроками. Мама погодилася, а потім дізналася, що тато був значно розумніший, ніж удавав».

Женя, 7 років

СЕКРЕТ ЩАСЛИВОЇ РОДИНИ

«Потрібно говорити дружині, що вона красуня, навіть якщо вранці здається, що її покусали бджоли».

Михайлик, 8 років

«Моя мама ділиться з татом своєю їжею, а в нього не просить».

Таня, 6 років

«ГОСПОДЬ – ТО МІЙ ПАСТИР»

Я зростав у любові. Для мамі я був усім. З моїм батьком вона розлучилася, коли я був ще зовсім маленьким. Пізніше, знайомлячись із чоловіками, мама завжди звертала увагу на їхнє ставлення до мене. Вона передусім шукала мені батька.

Невдовзі мама втратила роботу, і ми почали жити на пенсію її батьків. Я навчався в найпрестижнішій школі міста Керч. Утім, настав час, коли за моє навчання платити стало нічим. Тоді ми харчувалися лише хлібом з айвовим варенням і чаєм – на сніданок, обід і вечерю. На щастя, директор дозволив продовжити навчання в борг.

З наближенням випускного вечора на душі в мене ставало дедалі похмуріше. Я не бачив для себе жодної перспективи. Щоб здобути вищу освіту, потрібні гроші, а їх у нас не було. Знайти добре оплачувану роботу в Керчі було

складно. Часом мене пронизувало відчуття безвиході. «Невже моє життя пройде ось так, у постійній боротьбі за існування?» – із жалем думав я.

Одного разу мама прийшла додому й сказала, що прийняла Ісуса у своє серце. Тоді я не розумів, що це означало. Проте в нашому житті почали відбуватися зміни на краще. Мама знайшла роботу з високою зарплатнею, поведінка до неї повернулася життєлюбність. Її потаємним бажанням було дати мені гідну освіту. Бог знає про всі наші мрії. І коли мама повірила в Нього, то Він втілює у життя й цю її мрію. Вона познайомилася з людиною, яка пообіцяла оплатити моє навчання. Так я опинився в Києві.

Мама постійно говорила мені про Ісуса, наполягаючи на тому, щоб я читав Біблію. Я ходив з нею до церкви, але жодних змін, як мені тоді здавалося, у моєму житті не простежувалося. Однак сьогодні я вдячний Богові за те, що це було не так і що моє знайомство з Ним відбулося ще до мого приїзду до Києва.

Опинившись у гуртожитку, у нових обставинах, багато хлопців не здатні встояти перед спокусами. Вони втрачають голову від «свободи», вирвавшись

із-під контролю батьків. У моєму серці вже був Ісус, і я бачив усю ілюзорність цієї свободи. Мене не приваблювали ні «вільне кохання», ні випивка, ні наркотики. Бог відкривав мені, що стоїть за всім цим.

Хлопці помічали, що я відрізняюся від них. Іноді в нас виникали конфлікти, коли я відмовлявся «потусити» з ними. Однак водночас це притягувало їх до мене. Я розповідав їм про Христа, про духовні закони та наслідки їх порушення. Один з моїх сусідів по кімнаті був упевнений, що люди походять від інoplanетян. Іноді ми сперечалися аж до хрипоти в горлі. А нещодавно я дізнався, що цей хлопець теж повірив у Бога.

Після хрещення я відчув палке прагнення ділитися з іншими тим, що дізнався про Бога та Його любов. І тепер, як можу, намагаюся донести до своїх однолітків Божі істини. У мене з'явилося багато друзів.

Господь щодня навчає мене покладатися лише на Нього. Іноді мені здається, що мої проблеми неможливо розв'язати, і я нервую через це. Коли ж згадую, що «Господь – то мій Пастир, тому в недостатку не буду» (Псал. 23:1), Він допомагає мені впоратися з моїми «нерозв'язними» проблемами. У свої 20 років я сповнений сил та віри в майбутнє. І мені хочеться, щоб мої однолітки відчували те ж саме.

Для кожної людини в Бога є Свій план. Довірте Йому всі свої переживання, покладайтеся на Нього та йдіть за Ним. У призначений термін Господь дасть вам те, що Він приготував для вас, навіть значно більше, ніж ви мріяли.

Ігор К.

Не поспішайте засуджувати

Маленька дівчинка тримала в руках два яблука, коли до кімнати увійшла мама. «Мила, ти не могла б дати своїй матусі одне яблуко?» – з усмішкою запитала вона свою маленьку принцесу. Донька на мить замислилася, потім швидко надкусила одне яблуко, а після нього – й інше.

Усмішка застигла на обличчі матері. Жінка намагалася не вказати свого розчарування. Вона засмутилася, що її улюблена донька не бажала з нею поділитися.

Несподівано дівчинка простягнула їй одне з надкусених яблук. «Мамо, – сказала вона, – візьми ось це, воно солодке!»

Незалежно від того, наскільки ви доросла, досвідчена й обізнана людина, ніколи не поспішайте судити інших. Дайте їм змогу пояснити. Те, що ви бачите, може бути оманливим. Часто, маючи в уяві лише загальну картину, ми помиляємося в тлумаченні дій іншої людини.

Наприклад, люди, яким подобається сплачувати загальний рахунок у товаристві друзів, роблять це не тому, що вони багатші за інших, а тому, що для них дружба дорожча за гроші.

Люди, які просять вибачення після запеклої суперечки, роблять це не тому, що їхня думка хибна, а тому, що розуміють, наскільки гідним був їхній опонент і наскільки цінніші стосунки.

Люди, які готові вам допомогти, чинять так не тому, що вони зобов'язані вам, а тому, що вважають вас своїм другом.

Чому мамі сумно?

За вікном був ще травень, коли ми зайшли до дитсадка попрощатися з усіма перед від'їздом, тепер уже назавжди.

Син, як годиться, із цукерками та квітами в руках, навколо нього «ошатні пані» – виховательки. Любова В'ячеславівна щиро обняла його й сказала: «Іди, попрощайся з дітками». І він пройшов повз галасливих дівчат, які намагалися будь-що доторкнутися до нього, і міцно обійняв свого мовчазного друга. Адже друг важливіший за дівчат. Смішно й зворушливо.

...Ідемо додому мовчки, думаючи кожен про одне й те ж саме, але по-своєму. «Ну, ми ж будемо до них заходити?» – запитую. Обіцяю, що будемо обов'язково. Проте в душі маю сумніви. У сучасному світі так складно загубитися, і все одно люди примудряються зробити це, з головою поринаючи у свої справи. А ще буває, що ти цінуєш людину трохи більше, ніж вона тебе. Ти ще сумуєш, а вона вже забула. Усяке буває, але не час йому зараз це пояснювати.

Він і так дуже серйозний. Уперше бачу його таким. І відчуваю, що він щойно зіткнувся з досі не відомим йому відчуттям – глибокою тугою. Він дивується цьому й не радий, але розуміє, що опиратися марно. Немов висадили тебе з теплого, набитого друзями автобуса посеред пустелі, поплескали по плечу й сказали: «Щастя!»

І я розумію, що більше ніхто не ставитиметься до мого хлопчика як до малюка в кумедній шапці з помпончиками. Він швидко подорослішає. Від нього почнуть щось вимагати, його оцінюватимуть, порівнюватимуть, перевірятимуть, відсвіватимуть, розподілятимуть... У його життя втручатимуться сторонні люди. Запрацює конвеєр з перероблення людських душ...

Відтепер він не завжди буде веселий, почне замислюватися над тим, хто він і який він. Сам порівнюватиме себе з іншими, і не завжди це порівняння буде на його користь. І якщо раніше його могли просто штурхнути, то зовсім скоро почнуться «ігри розуму», у яких йому буде складно перемогти, тому що він – людина пряма й нехитра.

А кумедну шапку він і сам більше не одягне – засміють. Тепер треба непокоїтися про те, щоб він одягав хоч якусь шапку.

І ось цей похмурий, мовчазний, проїзнений незрозумілою тугою хлопчикско 1-го вересня вирушить у нове життя. Уперше відповідатиме за себе, за свої речі й ключі від будинку сам. Що ж, нехай. Нині він уперше переживає розлуку – з безтурботним дитинством і друзями. Попереду зовсім інше життя. І воно буде не гірше, ніж колишнє: світле, радісне й дуже довге!

Нехай Господь благословить наших дітей! У добру путь!

Ірина Літновська

Відпочинок в оксамитовий сезон

Відпочинок на морі традиційно асоціюється з літом та спекою, але медики попереджають, що при низькій захворюваності така відпустка протипоказана. У розпал літа не рекомендують проводити час на пляжі маленьким дітям та вагітним жінкам. З наближенням осені, коли настає так званий «оксамитовий сезон», спека помітно слабшає, повітря стає «легшим», а сонячні промені – лагіднішими та кориснішими. До того ж, як стверджують лікарі, відпочинок на морському узбережжі в оксамитовий сезон здатний не лише зміцнити імунітет, а й запобігти розвитку та загостренню багатьох недугів.

ЦІЛЮЩЕ ПОВІТРЯ

На більшості курортів нашої країни оксамитовий сезон починається в останні дні серпня й закінчується ближче до кінця вересня. Проте на Азовському морі цей період стартує із середини серпня й триває до середини вересня, потім відпочивати на місцевих пляжах стає некомфортно.

На заморських курортах ситуація трохи інакша. Наприклад, у найпопулярніших

серед українців країнах – Туреччині та Єгипті – оксамитовими умовами курорту можуть похвалитися аж до березня. Хоч море до зими помітно остигає, повітря не втрачає своїх цілющих властивостей, а клімат стає ще приємнішим.

Лікарі-пульмонологи рекомендують обирати для відпустки саме оксамитовий сезон, якщо ви стежите за своїм здоров'ям і бажаєте не лише відпочити, а й оздоровитися. Спад спеки знижує ризики для здоров'я. Якщо на сонці небезпечно перебувати людям із захворюваннями серця, судин, мозку, дихальних шляхів та шкіри, то в оксамитовий сезон вони можуть удосталь понижитися на пляжі й поплавати, адже вода ще довго триматиме тепло.

Астматикам та алергікам поєднання спеки й моря повністю протипоказано, оксамитовий сезон – для них ідеальний час, особливо для дітей. Тепле, але не розпечене морське повітря позитивно впливає на дихальну систему.

Утім, це стосується всіх відпочивальників: дихати природним «аерозолем» моря, коли крихітні краплі морської води розпорошуються в повітрі, у розпал туристичного напливу радше шкідливо, аніж корисно. Випаровується лише верхній шар води, тому в повітря потрапляє все, що тільки є поблизу: а це й частинки людської шкіри, змиті водою, і залишки їжі, і навіть відходи.

ОБЕРЕЖНО: СПЕКА!

Улітку не позаздриш людям із серцево-судинними недугами: спеку вони переносять украй важко, а традиційні пляжні розваги в спекотну погоду для них небезпечні, адже можуть викликати загострення та погіршення самопочуття.

Людям із захворюваннями серцево-судинної системи необхідно дуже уважно поставитися до вибору місця відпочинку, а головне – часу для нього. Висока температура повітря та підвищена вологість їм категорично заборонені.

Причиною задухи, тахікардії та навіть інфаркту може стати саме несприятлива літня погода. А в разі серйозних порушень кровообігу один спекотний день на морі може призвести до інсульту. Із цієї ж причини не рекомендують у розпал літа вирушати до Туреччини та Єгипту (хоч в останньому клімат сухіший) навіть молодим людям, які час від часу звертаються до кардіолога.

Українськи небезпечно в спекотну погоду вживати алкоголь. Це серйозний удар по організму, зокрема й по серцю.

А ось восени море корисне навіть у разі загострення хвороби. При цьому для оздоровлення рекомендують не лише купання, а й вечірні прогулянки узбережжям, відпочинок на пляжі в тіні.

Багато хто не знає, що перебування під активним сонцем протипоказано людям із хворими суглобами, а також при гастритах, виразці шлунка та дванадцятипалої кишки, тромбофлебії та загостреннях «жіночих хвороб».

Протипоказаннями для відпочинку в літній час і приводом перенести його на оксамитовий сезон є будь-які пухлинні процеси, навіть доброякісні.

КЛІМАТ І ЗДОРОВ'Я

Багато українців віддає перевагу закордонним курортам, де вищий рівень сервісу й комфортніші умови проживання. Утім, у разі хронічних хвороб такий відпочинок може бути небезпечним, оскільки будь-яка різка зміна клімату здатна викликати загострення захворювань. Тому до інших країн краще вирушати тоді, коли український клімат найбільш схожий до курортного. А гострі перепади температур вирівнюються саме на початку осені.

Необхідно також враховувати момент акліматизації організму. Їхати на відпочинок слід не менш ніж на два тижні. Інакше удар по здоров'ю, спричинений адаптацією, відчуватиметься сильніше. До слова, у розпал літа імунітет «відходить» від курорту ще 5-6 тижнів після повернення. А в оксамитовий сезон побічний ефект від зміни клімату значно знижується. Якщо ж поїздка в межах України, то звикання триватиме лише кілька днів і мине непомітно.

ЯК ЗБЕРЕГТИ АРОМАТ ЛІТА?

Початок осені – дивовижна пора. Дивлячись на «пышное природу увяданье», багато господинь хоче законсервувати, засушити, засолити, зацукрувати, словом, запастися на зиму тими дарами, які нам подарувало щедре літо.

Моє бажання сховати шматочок літа не обмежується лише смачними заготовками на зиму. Я дуже люблю дивовижні літні аромати, які нагадують про сонячні дні тоді, коли за віком мете хурделиця й тріщить мороз. Тому я вирішила заховати смачні аромати літа в подушку-саше. Лежиш увечері з улюбленою книгою, п'єш чай – і вдихаєш аромат літа...

Саше – це мішечок або подушечка зі спеціями та запашними травами. Їх кладуть в автомобілі, шафи для сушок та білизни і навіть у ванні кімнати. Саше бувають паперовими, шовковими та бавовняними. Улюблені місця для таких подушечок особисто в мене – ліжко та різні затишні куточки будинку.

Як наповнювач можна використувати листя фіалки, пелюстки троянд, квіти ромашки й навіть гвоздику. Крім сушених трав і квітів, можете скористатися ще й натуральними ефірними оліями. Наповнювачі потрібно підбрати з огляду на призначення подушок. Якщо ваша мета – міцний сон, то м'ята, лаванда, валеріана – саме те, що вам потрібно. Якщо ж ви хочете просто створити затишну ароматичну атмосферу у своєму кабінеті, оберіть лимон, троянду, жасмин.

Щоб зробити подушку-саше, нам знадобиться невеличкий шматок тканини, смужки мережив або атласних стрічок та засушене різнотрав'я. Розкрояємо прямокутник приблизно 40 на 70 см, складаємо його навпіл лицьовим боком усередину, наживлюємо бокові шви, при цьому в них одразу можна вшити смужки мережив або стрічок. Також моя конструкція передбачає наявність петельки, оскільки основне призначення подушки – тішити не лише нюх, а й око. Однак її можна й класти під голову. Сточуємо шви на машинці, залишаючи прозір для застібки. Коли вивернете

прошиту подушку, можна вшити застібку, маленькі милі ґудзики або гачки.

Трави для саше потрібно заготовити заздалегідь. Я дуже люблю м'яту та мелісу, усе це сушу на горіщі нашого дачного будинку. Додаємо материнку, засушене листя малини, смородини та суниці садової. Усю цю запашну пишишту кладемо в нову подушку й застібаємо. Вішаємо за петельку над головою й насолоджуємося ароматичним букетом!

Особливість такої подушечки в тому, що її вміст можна легко міняти, а наволочку за бажання – випрати.

До того ж саше – прекрасний подарунок. Ви знаєте смаки та звички своїх близьких, то чому б не загорнути для них «шматочок» літа у квітчасте бавовняне полотно?

Ірина Чернова

Вплив звичок у харчуванні

Головний лікар клініки «Ангелія» (Київ), психіатр-нарколог Юрій Бондаренко розповідає про взаємозв'язок між звичками в харчуванні та роботою головного мозку.

Наше харчування, безумовно, впливає на силу волі та роботу мозку в цілому. Сила волі є частиною нашого характеру. Це здатність ухвалювати рішення, обирати між добром і злом. І відповідає за цю здатність наш мозок.

Звички в харчуванні безпосередньо пов'язані з роботою головного мозку. Мозок людини визначає її поведінку й отримує необхідне живлення завдяки крові. Кров постачає мозку два важливих компоненти: кисень, без якого він помре через 15 хвилин, і глюкозу – єдину речовину, яка є джерелом енергії для нервових клітин.

Наша голова важить близько 6 кг, а головний мозок – щонайбільше 1,5 кг. Це тому, що наш «суперкомп'ютер» використовує для своєї роботи 40 % усієї крові, навіть якщо наше тіло важить 80 кг. Під час уживання їжі шлунково-кишковий тракт одразу ж забирає із цих 40 % половину для своєї діяльності. Тепер розумієте, чому нам так важко думати після обіду? Мозок не може функціонувати на повну силу, після того як ми поїли.

Якщо ви харчуєтеся нерегулярно, якщо у вас немає якісного енергетичного сніданку, якщо ви перекушуєте між прийомами їжі або маєте інші нездорові звички (наприклад, змішуєте компот з борщем, що спричиняє бродіння в шлунку та кишечнику), ваш мозок постійно відчуває нестачу кисню та глюкози.

Часті перекуси процес перетравлення їжі затягують і роблять практично безперервним. Травна система не відпочиває. Отже, мозок постійно відчуватиме брак крові, зокрема і кисню з глюкозою. Зрештою ви втратите здатність повноцінно мислити.

Як підвищити працездатність мозку? Рецепт простий: харчуйтеся регулярно, бажано в один і той самий час, не перекушуйте й дотримуйтеся здорового раціону.

Бажано, щоб сніданок був енергетичним: фрукти, каші, без солоних страв. А обід – навпаки: супи, салати, овочі. Не змішуйте фрукти з овочами, щоб уникнути бродіння їжі в кишечнику та не затягувати процес травлення.

Обмежте вживання яєць та молочних продуктів, коли в них немає потреби. Скоротіть уживання жиру та м'ясних страв (краще повністю відмовитися від них).

Харчування, якісне мислення та сила волі тісно взаємопов'язані. Завдяки здоровому та повноцінному харчуванню мозок отримує достатньо кисню та глюкози для ефективної роботи. Як наслідок, поліпшуються розумові процеси та зміцнюється сила волі.

Візьміть собі за правило снідати, обідати та вечеряти в один і той самий час, а між прийомами їжі пити лише чисту негазовану воду.

РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45 shop@bookson.com.ua www.bookson.com.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 11.07.2019 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003

НАША АДРЕСА

НАГОРНАЯ ПРОПОВЕДЬ И СОВРЕМЕННАЯ ЭТИКА

Ведущий:
Олександр Болотніков

ЩОЧЕТВЕРГА О 20:20
НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"

HOPE.UA